

Fra: Kommunestyregruppa Tromsø Ap

Til: Tromsø Arbeiderparti

Kommunestyregruppa landet på fredag på at vi sier nei til reguleringsplan for Finnheia Alpinlandsby i sin nåværende form. Det er det veldig mange grunner til, og selv om det selvfølgelig finnes mange gode argumenter for å si ja, var et klart flertall i gruppa samstemt i avgjørelsen om å si nei slik planen foreligger nå. Vi gleder oss likevel til medlemsmøtet tirsdag for å høre hva dere tenker. Vi ba som kjent styret om å avholde medlemsmøte eller rep.skap på saken før vi tok stilling til saken i gruppa. Styret besluttet av flere årsaker som partileder Arild har redegjort for tidligere å ikke gjøre det, og gav oss isteden et råd etter å ha behandlet saken i styret. Det rådet har vi fulgt.

Det er blitt etterspurt begrunnelse fra oss for vårt standpunkt, så her følger noen av grunnene til vår konklusjon.

Det synes å være en del forvirring om hva det er vi er imot. Så for å presisere det innledningsvis så er det altså *ikke* Arctic Center vi er imot, det er *totaliteten* av bebyggelsen det legges opp til i de mange reguleringsplanene vi ikke støtter. Det vil altså si:

- a) 347 private fritidsboliger med et samlet BRA (Bruksareal) på 68.881 m2
- b) 43.560 m2 BRA med kommersielle utleieenheter etablert som kombinasjon av store hytter og leilighetsblokker på 3-4 etasjer
- 3) Næringsareal med en samlet BYA (bebygd areal) på 12 180 m2
- 4) To områder med formålet fritids- og turistformål med en samlet BYA på 7 410 m2
- 5) I tillegg kommer hotell og konferansesenter med ukjent størrelse

I tillegg skal det gjøres store inngrep i form av parkeringsanlegg til 830 biler (dette er utenom parkering som er tilknyttet overnattingsfasilitetene). Det er avsatt et areal tilsvarende ca. 42.000 m2 for parkering mellom offentlig adkomstveg og privat adkomstveg.

Manglende løsning av innsigelser

Som regel er det slik at når fag- og sektormyndigheter bruker sine sterkeste virkemidler, som er innsigelsesretten, så går tiltakshaver og kommunen/fagenhetene i dialog og klarer å komme opp med en løsning som begge kan leve med, dette for å unngå den lange veien om innsigelse og mekling, som kanskje uansett ikke vil føre frem til en løsning. I dette tilfellet har kommunen over lang tid forsøkt å finne en slik enighet. Men ingen av partene har vært villige til å gi slik at man kunne finne en løsning. Administrasjonen i kommunen anser det ikke mulig å komme til enighet, og saken er dermed fremmet med uløste innsigelser. I tillegg til innsigelsene har planen en rekke mangler, som også påpekt fra Fylkesmannen.

Vi mener og håper at det kan være mulig å finne løsninger som ivaretar de punktene fagfolk og sektormyndigheter har tatt opp på en bedre måte i en omforent reguleringsplan.

Miljø og klima

Som det kommer fram fra saksfremlegget vil dette prosjektet ha et sted mellom svært stor negativ konsekvens og kritisk negativ konsekvens i områdets natur som er definert som av spesiell forvaltningsinteresse. Det er ganske kritisk når uberørt natur er en av Tromsøs store fordeler sammenlignet med andre byer og når en FN-rapport nylig har konkludert med at tap av naturmangfold er en like stor trussel mot planeten som klimaendringer. På toppen av dette kommer klimaaspektet, planforslaget berører flere myrområder som lagrer karbon. Når disse graves opp og bygges over viser kommunen sine beregninger at det vil slippes ut 35.000 tonn(!) CO₂, noe som tilsvarer rundt 15% av kommunens totale årlige utslipp. I tillegg kommer mangelen på kollektiv transport, kjørevei og utslipp knyttet til drift på toppen. Når vi, både som parti og kommune, har satt oss ambisiøse mål knyttet til klima og miljø rimer denne typen prosjekt veldig dårlig med hva vi har lovet velgere, de unge og fremtiden.

Konsekvensene av de planlagte tiltakene er i KU-rapporten satt til grensen mellom svært stor negativ konsekvens og kritisk stor negativ konsekvens for naturmangfoldet.

Av vårt partiprogram fremgår følgende om dette temaet:

Tromsø Arbeiderparti har som mål at Tromsø skal bli en foregangskommune på klima og miljø. Det innebærer å kutte utslipp, begrense forsøpling og ta vare på den lokale naturen og

det lokale økosystemet. (...) Tromsø Arbeiderparti støtter en slik utvikling men er opptatt av at økt næringsaktivitet og verdiskapning ikke går på bekostning av miljø og klima.

Av Tromsøerklæringa fremgår følgende om dette temaet:

I 2017 var utslippene av CO2 i Tromsø på 238.000 tonn. Klima-, miljø- og energiplanen forplikter oss til å redusere disse utslippene med 20.230 tonn i året fram til 2030. Samarbeidspartiene vil prioritere å sikre at KME-planen blir gjennomført.

Samiske interesser

Dette prosjektet har ikke lyktes med å løse de konfliktene og interessemotsetningene som er mellom Arctic Center og det samiske. Reindriftsnæringen har kommet med innsigelser hvor de klargjør hvordan utbygginga vil komme i veien for deres næring i dette området. Dette er både problematisk på grunn av de negative konsekvensene det vil få for reindriftsnæringen, men også for Arctic Center selv, som kan bli tvunget ved lov til å måtte stoppe driften i perioder hvor reindriftsnæringen har særlig behov, som for eksempel under flytting og kalving. I tillegg kommer det samiske kulturminnet som er en sommerboplass som strekker seg over hele toppen av heia.

Konsekvenser av tiltaket vurderes som kritisk negativt i konsekvensutredninga (KU). Det er ingen lokale avbøtende tiltak som vil være tilstrekkelig.

Av vårt partiprogram fremgår følgende om dette temaet:

*-Tromsø er Sammis største by, og har et særskilt ansvar for å legge til rette for samisk språk og kultur.
-Reindriftsnæringen er en viktig urfolksnæring og avgjørende for samisk identitet og næringsutøvelse i vår region.*

Av Tromsøerklæringa fremgår følgende om dette temaet:

*-Tromsø er en storby med mange og varierte dyrehold. Kjæledyr, ville dyr, marine dyr og produksjonsdyr i primærnæringene landbruk og reindrift. Samarbeidspartiene ønsker å sikre dyrene i kommunen med gode vilkår og bærekraftig forvaltning.
-Tromsø kommune har store utmarksområder. Det er viktig å ivareta en bærekraftig utvikling av viltbestanden i kommunen, samt jobbe aktivt mot tap av artsmangfold og bevaring av uberørt natur.*

Sosialdemokratiske verdier og næringsutvikling

For det første mener vi at det er en feilslutning at Tromsø Arbeiderpartis næringssyn skal falle og bedømmes av en enkelt reguleringsplan. Videre vil det alltid være slik, for alle, at en reguleringsplan er beheftet med reguleringsrisiko helt frem til endelig behandling i kommunestyret. Vi vil også presisere at når formannskapet i forrige periode sa ja til en hyttelandsby, så lå ikke kunnskapsgrunnlaget i saken som i dag er tilgjengelig som en del av saksfremlegget. Vi kan ikke holdes ansvarlig for kunnskap som ikke forelå på det tidspunktet og vi kan heller ikke se bort ifra ny kunnskap. Dette er en naturlig del av enhver reguleringsprosess.

I en tid hvor Tromsø trenger flere boliger og folk på Kvaløya samtidig nektes utbygging oppleves det for mange veldig urettferdig å gi en enkelt utbygger tillatelse til å utbygge en svær hyttelandsby som veldig få egentlig har mulighet til å kjøpe seg inn i. Hvordan skal man vurdere det i et sosialdemokratisk aspekt? I tillegg frykter vi at hele prosjektet over årene synes å først og fremst handle om eiendomsutvikling, ikke om alpinbakken.

De som er uenig med oss peker ofte på arbeidsplasser og det særlige behovet som har dukket opp under coronakrisen. Vi er ikke sikker på at dette prosjektet vil bringe med seg en voldsom mengde med varige arbeidsplasser. I et sesongavhengig anlegg som Arctic Center vil også jobbene være sesongbasert og vil bidra lite til å sikre innbyggere i Tromsø trygge og faste jobber. Det å etablere en alpinpark er et svært kostnadskrevende prosjekt. Hva skjer dersom hele prosjektet stopper opp og ender med kun en hyttelandsby? Hvilken næringsutvikling er det? Hvor mange arbeidsplasser skaper en hyttelandsby? Er en hyttelandsby verdt å ødelegge det kanskje viktigste friluftsområdet vårt for? Dette er spørsmål vi som folkevalgte har et ansvar for å stille.

I tillegg til dette kommer utfordringer med trafikkavvikling over Sandnessundbrua, trafiksikringsutfordringer langs veien, uløste innsigelser på V/A (vann og avløp).

Et viktig friluftsområde

Håkøybotn og området rundt Finnheia er et friluftsområde som er flittig brukt både vinter og sommer. Området er kartlagt som et A-område som betyr at det har både lokale, regionale,

nasjonale og ofte også internasjonale brukere. Området er bynært og inngrepsfritt. Friluftslivet i området byr på turmuligheter for både erfarne skigåere og nybegynnere, om du ønsker å gå oppover eller bortover. Området blir brukt av folk i alle aldre, både ung og gammel. Det er tilrettelagt med gapahuker og grillhytter som alle kan bruke. Området blir flittig brukt av barnefamilier. Mange barn lærer seg å gå på ski i nettopp dette området. Bynære friluftsområdet i kategorien A-område er særdeles viktig når en tenker folkehelse. Derfor er det viktig å tilrettelegge hverdagsfriluftslivet for allmennheten og ikke for de kun for de ressurssterke. Det er et lavterskeltilbud og det er et gratis tilbud for alle.

Hva ønsker turistene å oppleve i Tromsøregionen? Tromsøområdet er kjent for sin uberørte natur, nordlys, fjell og fjord. Vi kan skryte på oss å ha en natur i verdensklasse. Det er det som er spesielt med Tromsø og Nord-Norge. Vi må bevare denne særegenheten. Turister kommer hit og opplever det å gå 10 meter på ski som spektakulært, det å gå på trugetur «der ingen skulle tru at noken kunne bo», det å tenne bål i fjæra og det å speide etter nordlyset der det er helt stille og ingen lysforurensning. Om noen turister ønsker å kjøre slalåm, så er muligheten til stede for å gjøre det, opptil flere steder i Tromsøregionen.

Konsekvensene av tiltakene innenfor planområdet vurderes til stor negativ konsekvens i KU-rapporten når det gjelder friluftslivutøvelse.

Vår konklusjon

I sum er konsekvensene av reguleringsplanen etter vår mening ikke verdt de positive effektene. Ved å si nei til den betyr det at tiltakshaver, som i mange andre saker, må gå en ny runde for å søke et bedre prosjekt. Vi har vektet de positive sidene opp mot de negative i prosjektet, og landet etter en lang debatt på at vi ikke ønsker å ofre alt det ovennevnte for en alpinbakke selv om en alpinbakke i seg selv er positivt. Det dette innebærer er ikke en kategorisk avvisning av prosjektet, men det må bli bedre.

De er sikkert mange som er uenig med oss og vi ser frem til å høre alle innspillene deres, særlig når det gjelder mulighetsrom for nedskalering i selve reguleringsplanen, på tirsdagens medlemsmøte.